

390R3677

20.12.90

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

Nr L 357/1

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 3677/90

av den 13 december 1990

om åtgärder för att försvåra avledningen av vissa ämnen för olaglig framställning av narkotika och psykotropa ämnen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 113 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

Den 19 december 1988 antogs i Wien en konvention mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen, nedan kallad "FN-konventionen". FN-konventionen är en del av den världsomspännande kampen mot narkotika. Gemenskapen medverkade i förhandlingarna om denna konvention och visade därigenom sin politiska vilja att handla inom ramen för sina befogenheter.

Artikel 12 i FN-konventionen gäller handel med prekursorer (mellanprodukter), dvs. ämnen som ofta används i olaglig framställning av narkotika och psykotropa ämnen. Tillämpningen av denna artikel är att betrakta som industriländernas bidrag till den insats som avkrävs de drogtillverkande länderna, som ofta är mycket fattigare än industriländerna. Bestämmelserna om handel med sådana prekursorer påverkar gemenskapens tullregler. Med hänsyn till detta undertecknades FN-konventionen på gemenskapens vägnar den 8 juni 1989. Rådet beslöt därefter den 22 oktober 1990 att anta FN-konventionen. För att ge ett konkret uttryck åt denna politiska vilja är det därför lämpligt att fastställa gemenskapsregler om handel mellan gemenskapen och tredje land.

Bestämmelserna i artikel 12 i FN-konventionen bygger på ett övervakningssystem för handeln med ämnena i fråga. Denna handel sker till övervägande del på ett helt lagligt sätt. Dokumentationen till och märkningen av försändelser av dessa ämnen måste vara tillräckligt tydliga. Det är vidare av betydelse att, vid sidan av att de behöriga myndigheterna ges de nödvändiga medlen för att ingripa, i FN-konventionens anda utveckla mekanismer som bygger på ett nära samarbete mellan de berörda operatörerna samt metoder för insamling, utbyte och utnyttjande av information.

I denna situation verkar det lämpligast med ett system där man på förhand får underrättelse om leveranser av vissa

ämnen och under vissa förhållanden kan utfärda förbud mot transaktionerna i fråga. Ett flertal länder har redan uppnått mycket positiva resultat med detta förfarande.

De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna bör ha jämförbara medel för åtgärder. Det är därför nödvändigt att på gemenskapsnivå fastställa gemensamma mål i denna fråga. Detta är av största vikt med hänsyn till genomförandet av den inre marknaden och för att säkerställa den enhetliga tillämpningen av de fastställda reglerna. Det är också viktigt i detta sammanhang att varje medlemsstat föreskriver tillräckligt avskräckande brottspåföljder.

Mekanismer för administrativt samarbete bör fastställas både inom gemenskapen och med de tredje länder som också anslutit sig till FN-konventionen. Vad gäller de behöriga myndigheterna inom gemenskapen är det i detta hänseende lämpligt att utgå från rådets förordning (EEG) nr 1468/81 av den 19 maj 1981 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter samt om samarbete mellan dessa myndigheter och kommissionen i syfte att säkerställa en korrekt lagtillämpning i tull- och jordbruksfrågor⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EEG) nr 945/87⁽²⁾. Särskild uppmärksamhet bör ägnas de erhållna eller utväxlade upplysningarnas konfidentiella karaktär.

I FN-konventionens anda bör gemenskapen bidra till producentländernas insatser för bekämpning av narkotikahandeln. För detta bör en särskild mekanism upprättas för att övervaka produkterna i förteckning 2 i bilagan, när dessa är föremål för handel med dessa länder, trots att dessa produkter allmänt sett ingår i helt legal handel. Man bör sträva efter samarbete mellan berörda länder för att säkerställa bättre övervakning av sådan handel.

För att undersöka eventuella problem med tillämpningen av denna förordning och för att stärka dess genomförande och utvecklingen av administrativt samarbete i detta ärende, bör det föreskrivas att kommissionen skall sammankalla speciella möten.

⁽¹⁾ EGT nr L 144, 2.6.1981, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 90, 2.4.1987, s. 3.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING II

AVDELNING I

ALLMÄNT

Artikel 1

1. Denna förordning föreskriver åtgärder för övervakning av handeln mellan gemenskapen och tredje land med ämnen som ofta används för olaglig framställning av narkotika och psykotropa ämnen, i syfte att förebygga avledningen av sådana ämnen.

2. I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) *förtecknat ämne*: varje ämne som upptas i bilagan, även blandningar som innehåller sådana ämnen. Härigenom undantas läkemedel eller andra preparat som innehåller förtecknade ämnen och som är beredda på ett sådant sätt att dessa ämnen inte lätt kan användas eller utvinnas med metoder som kan tillämpas utan svårighet,
- b) *import*: all fysisk införsel av förtecknade ämnen till gemenskapens tullområde,
- c) *export*: all fysisk utförsel av förtecknade ämnen från gemenskapens tullområde, som kräver en tulldeklaration för export,
- d) *transitering*: all transport av förtecknade ämnen mellan tredje land genom gemenskapens tullområde och all omlastning på detta område,
- e) *operatör*: varje fysisk eller juridisk person som är verksam med framställning, bearbetning, handel eller distribution av förtecknade ämnen i gemenskapen eller som sysslar med andra, angränsande verksamheter som till exempel import, export, transitering, mäklarverksamhet och bearbetning av listade ämnen. Denna definition omfattar i synnerhet personer som i egenskap av egenföretagare utfärdar tulldeklarationer antingen som huvud- eller bisyssla.
- f) *Internationella kontrollstyrelsen för narkotika*: den styrelse som upprättats genom narkotikakonventionen 1961, efter ändring genom 1972 års protokoll.

ÖVERVAKNING AV HANDEL

Artikel 2

Dokumentation, register och märkning

Vid import, export och transitering av förtecknade ämnen gäller följande:

- 1) Alla import-, export- och transiteringstransaktioner skall dokumenteras på ett tillfredsställande sätt. I synnerhet skall handelsdokument som fakturor, fraktsedlar, tull-dokument, transportdokument och andra fraktdokument innehålla tillräcklig information för att följande klart skall framgå:
 - det förtecknade ämnets namn i den form som används i bilagan,
 - mängd och vikt av det förtecknade ämnet och, i fall av blandningar, mängd och vikt av alla ämnen som upptas i bilagan och som ingår i blandningen,
 - namn och adress på exportören, importören, distributören och den slutlige mottagaren om denne är känd.
- 2) I fall då operatörer förser förtecknade ämnen avsedda för export, import eller transitering med etiketter som anger typen av produkt eller deras handelsbeteckning, måste sådana etiketter visa namnet på ämnena i den form som används i bilagan.
- 3) Operatörer som befattar sig med import, export och transitering av förtecknade ämnen skall föra detaljerade register över dessa transaktioner.
- 4) De dokument och register som avses i punkt 1 och 3 skall bevaras i minst två år, räknat från utgången av det kalenderår under vilket en sådan transaktion som avses i punkt 1 ägt rum, och skall hållas tillgängliga för inspektion av de behöriga myndigheterna på begäran av dem.

Artikel 3

Underrättelse

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att etablera ett nära samarbete mellan de behöriga myndigheterna och operatörer, så att operatörerna omgående underrättar myndigheterna om alla omständigheter som till exempel ovanliga beställningar och transaktioner i vilka förtecknade ämnen ingår, och som kan tyda på att sådana ämnen avsedda för import eller export kan komma att avledas till olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen.

Artikel 4

Export skall tillåtas

Underrättelse före export
— Ämnen enligt tabell 1 i bilagan —

1. Vid export av förtecknade ämnen enligt tabell 1 i bilagan skall alla uppgifter tillhandahållas i förväg till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där tullformaliteter för export skall genomföras. Förutom de åligganden som uppställs för dem enligt artikel 3 skall berörda operatörer försäkra sig om att dessa myndigheter verkligen har erhållit uppgifterna i fråga minst 15 arbetsdagar innan någon tulldeklaration för export inlämnas.

De behöriga myndigheterna skall omgående bekräfta mottagandet av de uppgifter som avses i föregående stycke.

2. Uppgifterna som avses i punkt 1 skall innehålla följande information:

- Namn och adress för exportören, för importören i tredje land och varje annan operatör som deltar i exportförfarandet eller frakten, samt den slutlige mottagaren om denne är känd av den berörde operatören.
- Namnet på de förtecknade ämnena angivet på samma sätt som i tabell 1 i bilagan.
- Mängd och vikt av det förtecknade ämnet och, om detta utgörs av en blandning, mängd och vikt av varje ämne som förekommer i bilagan och som ingår i blandningen.
- Uppgifter om transporten, till exempel förmodat avsändningsdatum, namn på tullkontoret där tullformaliteter för export skall genomföras, transportsätt och, om det är känt, rutt, förmodad gränspunkt för utresa från gemenskapens tullområde och möjligen inresepunkt till importlandet.

3. I fall då det finns tillräckliga skäl för att misstänka att förtecknade ämnen enligt tabell 1 i bilagan är avsedda för olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen, skall de behöriga myndigheterna mot mottagningsbevis utfärda ett skriftligt exportförbud av sådana ämnen, utan att detta påverkar tillämpningen av eventuella tekniska straffåtgärder.

4. Beslut skall fattas på de uppgifter som tillhandahålls av operatörerna inom den tid av 15 arbetsdagar som anges i punkt 1, när det är möjligt genom att exporttillstånd utfärdas.

— om inget beslut har fattats om förlängning av tidsfristen, och inga ytterligare uppgifter har begärts eller förbud enligt artikel 3 utfärdats, eller

— om ett formellt exporttillstånd har uppvisats, i vilket den behöriga myndigheten föreskriver utfärdandet av ett sådant dokument.

I varje fall skall det mottagningsbevis som avses i punkt 1, eller exporttillståndet i vilket den behöriga myndigheten tillåter utfärdandet av ett sådant tillstånd, uppvisas för tullmyndigheterna när tulldeklarationen för export inlämnas.

5. Om tredje land, enligt artikel 12.10 i FN-konventionen, vänder sig till gemenskapen med önskemål om underrättelse innan export sker gäller följande:

- a) Kommissionen skall omgående underrätta de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna om alla sådana önskemål.
- b) De behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten skall före all export av förtecknade ämnen till det land som framfört önskemålet tillhandahålla informationen som avses i punkt 2 till de behöriga myndigheterna i detta land. En kopia av detta svar skall överlämnas till kommissionen för vidarebefordran till övriga medlemsstater.
- c) Den myndighet som tillhandahåller sådan information får begära att myndigheten i tredje land som mottar denna information säkerställer att alla handels-, industri-, affärs- eller yrkeshemligheter i denna, liksom allt handelsförfarande, behandlas konfidentiellt.

Artikel 5

Särskilt exportförfarande
— Ämnen enligt tabell 2 i bilagan —

Som tillägg till överenskommelserna om övervakning av internationell handel med förtecknade ämnen mellan gemenskapen och tredje land, skall artikel 4 i tillämpliga delar också gälla för export av förtecknade ämnen enligt tabell 2 i bilagan när dessa synes vara avsedda, direkt eller indirekt, för ett land som har underrättat kommissionen att det vill ha förhandsinformation om all transport till det landet av nämnda produkter, eftersom dessa kan användas till olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen på detta lands territorium.

AVDELNING III

ÖVERVAKNINGSÅTGÄRDER

Artikel 6

Behöriga myndigheters befogenheter

1. För att säkerställa den korrekta tillämpningen av artiklarna 2, 4 och 5 skall alla medlemsstater inom ramen för den egna lagstiftningen föreskriva åtgärder som är nödvändiga för att behöriga myndigheter skall ha följande befogenheter:

- a) att erhålla uppgifter om alla beställningar eller transaktioner i vilka förtecknade ämnen ingår.
- b) att gå in i operatörernas affärslokaler för att skaffa bevis för oegentligheter.

2. Utan att detta påverkar tillämpningen av de åtgärder som föreskrivs i artikel 4.3, artikel 5 och punkt 1 i den här artikeln får tullmyndigheterna eller andra behöriga myndigheter i alla medlemsstater förbjuda införsel av förtecknade ämnen till gemenskapens område eller utförsel av sådana ämnen från detta, om det finns tillräckliga skäl för misstanke om att ämnena är avsedda för olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen.

AVDELNING IV

ADMINISTRATIVT SAMARBETE

Artikel 7

Vid tillämpningen av denna förordning skall, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10, bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1468/81, särskilt de som gäller sekretess, gälla i tillämpliga delar. Varje medlemsstat skall till de övriga medlemsstaterna och till kommissionen meddela namnen på de behöriga myndigheter som utsetts till kontaktorgan enligt artikel 2.2 i förordning (EEG) nr 1468/81.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 december 1990.

AVDELNING V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 8

Varje medlemsstat skall fastställa de påföljder som skall gälla vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning. Påföljderna skall vara tillräckligt avskräckande för att tillförsäkra att dessa bestämmelser efterlevs.

Artikel 9

1. För att möjliggöra eventuella nödvändiga ändringar av överenskommelserna om övervakning av handel med förtecknade ämnen mellan gemenskapen och tredje land skall behöriga myndigheter i varje medlemsstat varje år anmäla till kommissionen alla relevanta uppgifter om genomförandet av de övervakningsåtgärder som föreskrivs i denna förordning, särskilt i fråga om ämnen som används vid olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen, samt metoder för avledning och olaglig framställning.

2. På grundval av de uppgifter som kommissionen erhåller enligt punkt 1, skall den i enlighet med artikel 12.12 i FN-konventionen och i samråd med medlemsstaterna utarbeta en årlig rapport som skall föreläggas Internationella narkotika-kontrollstyrelsen.

Artikel 10

Kommissionen skall, antingen på eget initiativ eller på begäran av någon medlemsstat, sammankalla möten med företrädare för medlemsstaterna för att dryfta frågor om tillämpningen av denna förordning.

Artikel 11

Varje medlemsstat skall underrätta kommissionen om de åtgärder som den vidtar till följd av denna förordning.

Kommissionen skall vidarebefordra denna information till de övriga medlemsstaterna.

Artikel 12

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1991.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 1991.

På rådets vägnar

P. ROMITA

Ordförande

BILAGA

TABELL 1

- Efedrin
- Ergometrin
- Ergotamin
- Lysergsyra
- 1-fenyl-2-propanon
- Pseudoefedrin.

Salter av ämnena i denna tabell
där sådana salter kan förekomma.

TABELL 2

- Ättiksyraanhydrid
- Aceton
- Antranilsyra
- Etyleter
- Fenylättiksyra
- Piperidin.

Salter av ämnena i denna tabell
där sådana salter kan förekomma.
